

[Indenrigsministeren.]

enige om, hvor vigtigt det var, at der blev bygget paa en saadan Maade, at de børnerige Familier kom ud i det fri, og det er det, der i stort Omfang er sket.

I Hovedstaden er der af Boligforeninger opført i alt ca. 2 300 Lejligheder, og deraf er de 500 Rækkehuse. Antallet af Lejligheder i Rækkehuse er noget mindre i Provinsen, men Boligforeningernes Virksomhed, hvad angaar Afdelinger, hvortil man alene henviser børnerige Familier, har hovedsagelig taget Sigte paa Opførelse af Rækkehuse, lav Bebyggelse. Hertil kommer saa hele det egentlige Parcelbyggeri. Jeg kan saaledes sige, at den Lov, vi gennemførte i 1938, har medført, at der i de knap 2 Aar, der er gaaet, er opført 3 600 Lejligheder i det, man kalder høj Bebyggelse, og 2 100 Lejligheder i lav Bebyggelse.

Jeg har villet henlede Opmærksomheden paa dette, fordi jeg synes, det giver et lidt andet Billede af Forholdene end det, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gav.

Jeg maa maaske sige endnu en Ting om Spørgsmaalet Lejligheder for børnerige Familier. Vi maa erkende, at det er et Omraade, hvor vi endnu er paa Forsøgsstadiet. Ogsaa Boligforeningerne er her paa Forsøgsstadiet. Det er endnu ikke afklaret, hvad der er den heldigste Form. Det er det samme, vi har set i Sverige. I Sverige, hvor man begyndte denne Lovgivning, har man prøvet sig frem. I visse Foreninger har man ladet alle Lejlighederne være for børnerige Familier, i andre kun en Trediedel.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kom dernæst ind paa et Spørgsmaal, som det interesserede mig meget at høre det ærede Medlems Interesse for, nemlig Spørgsmaalet om Vedligeholdelsesarbejdet i de gamle Lejligheder, Ombygningsarbejder og Hovedstandsættelser i Relation til Spørgsmaalet om Beskæftigelse. Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse den Tanke, der blev fremsat af Malerne for nogle Aar siden, og sagde, at der var jo noget rigtigt i den Tanke. Ja, det mener jeg ogsaa, selv om den vel ikke lod sig praktisere paa den Maade, man havde tænkt sig; men jeg synes, at det ærede Medlem blandede Spørgsmaalet om Vedligeholdelse sammen med Spørgsmaalet om Hovedstandsættelse og Ombygning.

Det er rigtigt, at det vilde være af meget stor Betydning, om man kunde fremme det almindelige Vedligeholdelsesarbejde, ogsaa af den Grund, at dette Arbejde ikke lægger Beslag paa meget Materiale — dette gælder selvfølgelig først og fremmest Malerne, men

har dog ogsaa Betydning paa en Række andre Omraader. Jeg vil gerne være med til at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, men vil sige, at den Tanke, det ærede Medlem var inde paa, om Fritagelse for Skat af det, Ejendommen blev mere værd, ingen Interesse har i denne Forbindelse. Den almindelige Vedligeholdelse af en Lejlighed giver sig jo ikke Udtryk i en øget Vurderingsværdi og dermed øgede Skatter. Tanken om at fremme disse Arbejder ved Hjælp af Skattelempelse kan alene komme frem ved Ombygningsarbejder og Hovedstandsættelse.

Det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse, at han kunde tænke sig at gaa saa vidt, at alle Vedligeholdelsesarbejder maatte gaa over Indtægtskontoen. Jeg ved ikke, om jeg har forstaaet det ærede Medlem helt rigtigt. Vil det sige, at det ærede Medlem kunde tænke sig, at de Udgifter, der er forbundet med en Hovedstandsættelse eller Ombygning, skulde kunne indgaa i den paagældendes Skatteangivelse, saaledes at Omkostningerne kunde fradrages paa samme Maade som Vedligeholdelsesudgifterne? Hvis det er det ærede Medlems Mening, maa jeg sige, at jeg tror ikke, det gaar. Jeg tror, det er utænkeligt, idet disse Kapitalinvesteringer, her er Tale om, er saa store i Forhold til den enkeltes skattemæssige Indtægter, at det vilde medføre, at næsten enhver Ejer her i København paa en overmaade let Maade kunde gøre sig skattefri. (Kristen Amby: Ja, men det var heller ikke Meningen). Nej, det gaar selvfølgelig heller ikke an. Derimod vil jeg gerne være med til at drøfte det ærede Medlems Grundtanke om, paa hvilken Maade man skal fremme Vedligeholdelsesarbejdet i Beboelsesejendomme, selv om dette Spørgsmaal jo kan siges i ikke ringe Grad at være et Spørgsmaal vedrørende Huslejelovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen spurgte mig, hvordan det gik med Overvejelserne vedrørende Materiale-spørgsmaalet i Byggenævnet, og det er der jo al Grund til, for det er til syvende og sidst det afgørende Problem. Det kan ikke nytte, vi gennemfører dette Forslag, hvis Materialerne ikke er til Stede og er til Stede til nogenlunde rimelige Priser. Jeg kan oplyse, at det paagældende Byggenavn, saa vidt jeg ved, skal have sit sidste Møde i Morgen. Derefter afgiver Nævnet Betænkning til Det erhvervsøkonomiske Raad, og Formanden for dette har sagt til mig, at Sagen straks vil komme til Behandling. Det erhvervsøkonomiske Raad har i øvrigt tilladt, at den Betænkning, som er afgivet af Bygge-